Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-2237/2025-13

R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Jasni Baričević, u pravnoj stvari tužitelja Zdravka Grbića pok. Ive iz Privlake, Bana Josipa Jelačića 659, OIB: 56255244942, zastupanog po punomoćniku Josipu Toliću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženice Općine Privlaka, Ivana Pavla II kbr. 46, OIB:86291327705, zastupane po načelniku, a ovaj po punomoćnicama Ankici Kamber i Nikolini Kranjčec, odvjetnicama u Zadru, radi ispravka pogrešnog upisa, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane i zaključene 03. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja s punomoćnikom, te punomoćnice tuženika, te objave 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je pogrešan upis prava vlasništva glede nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2 , na imenu: Javno dobro u općoj uporabi - Općina Privlaka, Privlaka, Ivana Pavla II. 46, i to glede dijela nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka koji je dio u Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., označen narančastom bojom i likom A-B-C-D-A, površine lika 50 m2, koja je Skica sastavni dio ove presude, te se određuje ispravak postojećeg upisa prava vlasništva na toj nekretnini na ime tužitelja Zdravka Grbića, OIB: 56255244942, i to za cijelo glede naprijed opisanog dijela.

2. Slijedom utvrđenja pod toč. 1. ove presude, tužitelj je ovlašten nakon provedene parcelacije nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2, sukladno Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., koja je Skica sastavni dio ove presude, na temelju ove presude, a nakon njezine pravomoćnosti, kod Općinskog suda u Zadru, Zk. odjela, ostvariti odgovarajuću uknjižbu prava vlasništva, uz istodobno brisanje postojećeg upisa prava vlasništva na označenoj nekretnini s imena: Javno dobro u općoj uporabi - Općina Privlaka, Privlaka, Ivana Pavla II. 46.“

II. Odbija se kao neosnovan prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je tužitelj Zdravko Grbić, OIB: 56255244942, stekao valjani pravni temelj za uknjižbu prava vlasništva na dijelu nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2, koji je dio nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka u Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., označen narančastom bojom i likom A-B-C-D-A, površine lika 50 m2, koja je Skica sastavni dio ove presude, i to za cijelo, sve to glede opisanog dijela nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka.

2. Slijedom utvrđenja pod toč. 1. ove presude, tužitelj je ovlašten nakon provedene parcelacije nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2, sukladno Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., koja je Skica sastavni dio ove presude, na temelju ove presude, a nakon njezine pravomoćnosti, kod Općinskog suda u Zadru, Zk. odjela, ostvariti odgovarajuću uknjižbu prava vlasništva, uz istodobno brisanje postojećeg upisa prava vlasništva na označenoj nekretnini s imena: Javno dobro u općoj uporabi - Općina Privlaka, Privlaka, Ivana Pavla II. 46.“

III. Odbija se kao neosnovan drugi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je tužitelj Zdravko Grbić, OIB: 56255244942, stekao pravo vlasništva na dijelu nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2, koji je dio nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka u Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., označen narančastom bojom i likom A-B C-D-A, površine lika 50 m2, koja je Skica sastavni dio ove presude, i to za cijelo, sve to glede opisanog dijela nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka.

2. Slijedom utvrđenja pod toč. 1. ove presude, tužitelj je ovlašten nakon provedene parcelacije nekretnine oznake čest.br. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi ceste i putevi površine 482 m2, sukladno Skici lica mjesta od 14. rujna 2022. godine, izrađenoj po stalnom sudskom vještaku za geodeziju Nevenu Korljanu, dipl.ing.geod., koja je Skica sastavni dio ove presude, na temelju ove presude, a nakon njezine pravomoćnosti, kod Općinskog suda u Zadru, Zk. odjela, ostvariti odgovarajuću uknjižbu prava vlasništva, uz istodobno brisanje postojećeg upisa prava vlasništva na označenoj nekretnini s imena: Javno dobro u općoj uporabi - Općina Privlaka, Privlaka, Ivana Pavla II. 46.“

IV. Dužan je tužitelj Zdravko Grbić naknaditi tuženici Općini Privlaka parnične troškove postupka u iznosu od u iznosu od 2.411,35 eur sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od dana donošenja prvostupanjske presude po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Zdravko Grbić (dalje u tekstu: tužitelj) u podnesenoj tužbi protiv tuženice u bitnom navodi da je vlasnik nekretnine čest. 774/2 k.o. Privlaka, u naravi cesta i putevi površine 482 m2, i to za 50 m2. Predmetnu nekretninu da je stekao temeljem diobe provedene između nasljednika pok. Ivana (Ive) Grbića pok. Mate i Marije Grbić rođ. Šalov, odnosno Zdravka Grbića, Ljiljane Jurinić rođ. Grbić, Ivanke Bourke rođ. Grbić, Johna Edwarda Grbica pok. Mate-Vinka, Yolande Grbic pok. Mate-Vinka i Luce Šarić rođ. Grbić, a prethodno nasljeđivanjem svojih roditelja pok. Ivana (Ive) Grbića pok. Mate i Marije Grbić rođ. Šalov. Ističe da nije sporno da je predmetna nekretnina nastala od nekretnine oznake čst. zem. 9/1 k.o. Privlaka stare izmjere, površine 9477 m2. Ovdje da se radi o starini obitelji Grbić koji su dijelove svojih nekretnina ostavili za formiranje puta do svojih nekretnina na način kako je to već objašnjeno i na raspravi održanoj povodom prigovora dana 19. ožujka 2019. Tuženik da je pak bez bilo kakve zakonske osnove upisan kao vlasnik predmetne nekretnine bez da je išta isplaćeno bilo tužitelju bilo drugim vlasnicima puta, odnosno bez da je tuženik donio bilo kakvu odluku te izradio geodetski elaborat za formiranje ceste. Predlaže da sud prihvati tužbeni, odnosno dva eventualno kumulirana tužbena zahtjeva koji da će se precizirati nakon provedenog očevida na licu mjesta.

2. Tuženica Općina Privlaka (dalje u tekstu: tuženica) u odgovoru na tužbu navodi da su tvrdnje tužitelja da bi upis na čest. 774/2 k.o. Privlaka bio pogrešan odnosno da predstavlja njegovo vlasništvo u dijelu od 50 m2 u cijelosti neosnovane, budući da predmetna nekretnina predstavlja nerazvrstanu cestu – javno dobro u općoj uporabi s kojom gospodari i upravlja tuženica, a kako je to i utvrđeno u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Privlaka kada je sud utvrdio da ova nekretnina predstavlja dio stare čest. 9/1 koja u naravi predstavlja put i na kojoj je tuženica upisana u katastarskom operatu kao posjednik i to u površini od 2000 m2, a tužitelj da nije raspolagao potrebnom dokumentacijom kojom bi dokazao svoje pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini koja predstavlja javno dobro u općoj uporabi, nerazvrstanu cestu i u neotuđivom je vlasništvu jedinice lokalne samouprave. Također ističe da je tužitelj sve svoje argumente bez uspjeha iznio i u ispravnom postupku pod brojem Z-3025/17. Predlaže odbiti tužbene zahtjeve.

3. Prethodno, u ovoj pravnoj stvari, sud je provedenom postupku donio presudu pod posl. br. P-536/2022 od 27. prosinca 2022. kojom je odbio kao neosnovane kako glavni tužbeni zahtjev, tako i eventualne kumulativne tužbene zahtjeve tužitelja, te rješenje kojim nije dopustio preinaku tužbe tužitelja učinjenu podneskom od 2. studenog 2022. (toč. I. izreke rješenja) i obvezao tužitelja da tuženici naknadi parnične troškove ovog postupka u iznosu od1.161,32 eur (toč.II. izreke rješenja).

4. Na citiranu presudu ovog suda, tužitelj je izjavio žalbu, te je Županijski sud u Splitu odlučujući o istoj, Rješenjem posl. br.Gž Zk-7/2023-3 od 22. listopada 2025. ukinuo presudu ovog suda posl. br. P-536/2022 od 27. prosinca 2022. i to u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke i u tom dijelu predmet vratio ovom sud na ponovno suđenje, dok je djelomično odbijo tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio Rješenje ovog

suda posl. br. P-536/2022 od 27. prosinca 2022 u pobijanom dijelu pod točkom I. izreke.

4.1. Drugostupanjski sud u svom rješenju u bitom navodi kako nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a na koje ukazuje žalba, kao niti druge bitne povrede postupka, na koje da pazi po službenoj dužnosti temeljem čl.365. st. 2.ZPP-a. Navedena činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda djelomice da imaju osnovu u sadržaju dokaza provedenih u postupku, a koje dokaze da je prvostupanjski sud u bitnom pravilno cijenio u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a i o čemu prvostupanjska presuda sadrži valjane i prihvatljive razloge. Međutim, tužitelj u žalbi da osnovano navodi kako je u postupku još uvijek činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno radi čega zaključke koje prvostupanjski sud iznosi na osnovu izvedenih dokaza još uvijek da nije moguće s potpunom sigurnošću prihvatiti kao pravilne obzirom da ih je tuženik žalbenim navodima doveo u sumnju. Naime, tuženik da utemeljeno u žalbi navodi kako je u postupku predlagao izvesti dokaze pregledom povijesti promjena u katastru zemljišta za predmetnu nekretninu, a sud taj dokaz da nije izveo, iako se i njime mogu utvrđivati odlučene činjenice u pogledu posjedovanja nekretnine u ranijem razdoblju i samim time stanja (kulture) nekretnine i njezina korištenja. Ovo i pored utvrđenja koja je prvostupanjski sud naveo obrazloženju odluke i koja utvrđenja u potpunosti da prihvaća i drugostupanjski sud, a odnose se na današnje stanje na terenu jer u postupku ipak da je bilo potrebno izvesti sve dokaze kojima se mogu utvrditi činjenice i potom sve te dokaze cijeniti sukladno čl. 8. ZPP-a. U tom smislu da ukazuje i na tužiteljev dokazni prijedlog za saslušanje svjedoka Ante Grbića, koji prijedlog da je prvostupanjski sud odbio, a tuženik da i dalje ustraje pri tom dokaznom prijedlogu tvrdeći kako predloženi svjedok ima saznanja o odlučnim činjenicama. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud da će otkloniti nedostatke na koje je ukazano, izvesti navedene predložene dokaze, odnosno pravilno i potpuno utvrditi sve odlučne činjenice kako je navedeno, a koje se odnose na posjedovanje predmetne nekretnine i potom pravilnom primjenom materijalnog prava donijeti novu zakonitu odluku.

5. U ponovljenom postupku tuženica u odnosu na dostavljenu povijest posjeda predmetne nekretnine od strane tužitelja, navodi da nije sporno da se dio matične nekretnine, od koje je nastala utužena kč.br. 774/2 k.o. Privlaka, do nove izmjere nalazio u posjedu tužitelja premda, ali da se ne vidi koji realni dio. Međutim, taj posjed da je prestao biti kvalificiran u trenutku otvaranja postupka preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Privlaka. Štoviše, utužene dio nekretnine koji tužitelj smatra svojim u novoj izmjeri nadležni Ured za katastar da je kvalificirao kao nerazvrstanu cestu, pa da je temeljem zaprimljenog prijavnog lista, nadležni Zemljišnoknjižni sud po službenoj dužnosti izvršio uknjižbu predmetne nekretnine kao Javnog dobra u općoj uporabi - Općina Privlaka, sve u skladu s odgovarajućim odredbama Zakona o cestama. Kao što je drugostupanjski sud potvrdio u svojoj odluci, prostim okom da je vidljivo da se radi o javnom putu, a status nekretnine kao javnog dobra u općoj uporabi da znači da se tom nekretninom može koristiti i tužitelj. Kako ovom tužbom za slučaj uspjeha u parnici tužitelj ne može ostvariti neko svoje veće subjektivno pravo na predmetnoj nekretnini, koje na drugi način ne bi mogao ostvariti, to tužitelj da nema niti potreban pravni interes za utvrđenje prava vlasništva utužene nekretnine. Naime, prema stavu prvostupanjskog i drugostupanjskog suda, temeljem Zakona o cestama nekretnine

koje se koriste kao put koji služi većem broju osoba da prelaze u režim javnog dobra bez obzira na zemljišnoknjižne upise i prava koja su postojala na tim nekretninama, a što da potvrđuje i sudska praksa (odluka Županijskog suda u Varaždinu, Gž Zk 192/2019 od 15.04.2020. odluka Županijskog suda u Varaždinu Gž Zk 295/2022 od 28.11.2022. Iz ovih odluka da nedvojbeno proizlazi da je tužitelj bio ovlašten svoja eventualna prava štititi u upravnom a ne u parničnom postupku, na način da je trebao osporavati promjenu koja je nastala prijavnim listom nadležnog Ureda za katastar. Navedene odluke da se referiraju i na odluke Ustavnog suda o navedenom pravnom pitanju pa, kako je ovaj upis javnog dobra utužene nekretnine nastao uknjižbom od strane nadležnog suda po službenoj dužnosti temeljem prijavnog lista nadležnog ureda za katastar, u konkretnom slučaju da nema govora o pogrešnom upisu koji bi se ovom tužbom trebao ispraviti. Također, na javnom dobru da se ne može steći pravo vlasništva ni po kojoj osnovi pa zahtjevi tužitelja o stjecanju prava vlasništva da su neosnovani. Stoga tužena da smatra da priložena povijest posjedovanja nije od utjecaja na donošenje meritorne odluke u ovoj pravnoj stvari i da ostaje kod svih dosadašnjih navoda.

6. Tužitelj u podnesku od 27. svibnja 2026. (l.s.185-186) očitujući se na prednje navode tuženice ističe da je potpuno promašena tvrdnja tuženika da bi posjed tužitelja prestao biti pošten u trenutku otvaranja postupka preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Privlaka, jer taj trenutak otvaranja nipošto da ne može bilo kojem posjedniku oduzeti svojstvo kvalificiranoga posjednika, tim više što je tek kroz zk. rasprave trebalo odrediti koga upisati u zemljišnu knjigu, s time da ni taj upis nije bio zaštićen načelom povjerenja u istinitost i potpunost zemljišne knjige. Neovisno o tome kako je predmetna nekretnina obilježena u postupku obnove zemljišne knjige, ovdje da se nesporno radi o nekretnini koja pripada tužitelju, a prije toga njegovim prednicima, odnosno nekretnini koja u naravi predstavlja isključivo vlasništvo tužitelja. Ovdje da se navedeno privatno vlasništvo, zajedno s dijelovima nekretnina koje pripadaju drugim fizičkim osobama, uglavnom rođacima tužitelja, označilo kao nekakva javna cesta, što predmetna nekretnina nikada da nije bila, pa tako ovdje da ni nema mjesta primjeni Zakona o cestama, niti se ovdje radi o nerazvrstanoj cesti. Isto tako, bez obzira kako je, mimo znanja tužitelja, ova nekretnina na traženje tuženika označena u katastarskom operatu, da je činjenica da predmet spora nije pristupačan i da ne koristi ga veći broj korisnika, niti po svojim tehničkim karakteristikama predstavlja građevinu koja na uređeni način omogućuje odvijanje prometa na istom, a što da je nužno za primjenu čl. 98. st. 1. toč. 6. Zakona o cestama. Isto tako tvrditi da tužitelj nema pravni interes za utvrđenja prava vlasništva predmetne nekretnine, jer da istu ionako može koristiti, da je također promašeno, jer korištenje i vlasništvo da nikako nisu iste kategorije, niti jednaka prava na nekretnini imaju korisnik i vlasnik. Jednako da su neutemeljene tvrdnje da je tužitelj svoja prava trebao štititi u upravnom postupku. Zaključno, tužitelj da ističe da se ovdje ne radi o javnom dobru, nego o privatnom vlasništvu koje da tuženik pokušava sebi prisvojiti, što da potvrđuje i povijest zk. upisa i povijest posjedovanja. Osim toga, tužitelj da je u spis već dostavio odgovarajuću sudsku praksu koja pokazuje kako su jedinice lokalne samouprave u postupcima obnove zemljišne knjige znale određeno privatno vlasništvo prikazivati kao da bi se radilo o javnoj cesti, a što da je kasnije bilo sankcionirano od strane sudova.

7. Tužena u podnesku od 16. lipnja 2026. (l.s.187-188) ističe da tužitelj u svom očitovanju ničim nije osporio niti doveo u pitanje tvrdnje tužene vezane uz pravno i faktično stanje koje je relevantno za ovaj parnični postupak. Naime, činjenica da tužitelj koji je sudjelovao u postupku preoblikovanja zemljišnih knjiga nedvojbeno da ima saznanja da netko drugi polaže pravo na njegovu nekretninu, dapače, to pravo je i uknjiženo u korist druge osobe, pa stoga tužitelj da se ne može smatrati poštenim, zakonitim i istinitim posjednikom. Ovaj stav da je potvrđen odlukama VSRH, Rev 1088/14 od 31.10.2017. i VSRH Rev-1219/2014 od 30.10.2018. Što se tiče statusa javnog dobra da je van svake sumnje da je do uknjižbe predmetne nekretnine kao javnog dobra došlo na zakonit način, i to neovisno o volji tužene, sve temeljem odredbi Zakona o cestama kojim je detaljno propisan postupak kojim se evidentira nerazvrstana cesta putem nadležnog Ureda za katastar, a potom po službenoj dužnosti da se uknjižuje kao javno dobro, bez obzira na raniji vlasnički status i eventualna knjižna prava. Što se tiče navoda da i tužitelj može koristiti nerazvrstanu cestu, ti navodi da se odnose na ukazivanje sudu da tužitelj nema niti potreban pravni interes za tužbu radi utvrđenja prava vlasništva predmetne nekretnine. Naime, pravni interes propisan kao pretpostavka tužbe za utvrđenje da postoji ako tužitelj može ostvariti neko svoje pravo koje će mu donijeti konkretno poboljšanje njegove pravne situacije, a koje pravo ne bi mogao ostvariti bez angažmana pravosudnog aparata. Konačno, javno dobro da je stvar van prometa pa na istom da se ne može stjecati pravo vlasništva dok se predmetnoj nekretnini ne ukine status javnog dobra. Stoga navode tužitelja iz navedenog podneska da ocjenjuje paušalnim i netočnim. Nadalje tuženik navodi da u drugostupanjskom rješenju Gž Zk-7/2023 od 22.10.2025. sud jasno navodi da je prvostupanjski sud pravilno donio zaključke o odlučnim činjenicama i pravilno primijenio materijalno pravo. Razlog ukidanja presude da je u tome što je sud ipak trebao provesti i ranije predložene dokaze koji su u nastavku postupka i dostavljeni sudu. No ti dokazi da nisu dovoljni da bi se odluka suda u ovoj pravnoj stvari izmijenila na način da se tužbeni zahtjev usvoji, odnosno, provođenjem navedenih dokaza da se neće izmijeniti niti činjenično niti pravno stanje u ovom predmetu. Tužena da predlaže sudu odbiti postavljene tužbene zahtjeve i obvezati tužitelja da joj naknadi parnični trošak.

8. Sud je u ponovljenom dokaznom postupku izveo dokaze uvidom i čitanjem isprava i dokumentacije koje prilažu spisu i to: ugovor o diobi nekretnina (l.s.6-10), rješenje o nasljeđivanju (l.s.11-13), rješenje Županijskog suda u Zadru broj Gž-632/11 (l.s.14-17), zapisnike (l.s.18-24), vlasnički list (l.s.25), izvod iz katastarskog operata (l.s.26-28), posjedovne listove (l.s.29-31), izvod iz katastarskog plana (l.s.53), povijest zk. upisa (l.s.69-81), skicu lica mjesta i fotodokumentaciju (l.s.86-90, 92-96), pregledao fotografije (l.s.107-108), pročitao iskaz svjedoka Dragutina Kolanovića (l.s.111-112), izvršio uvid u priloženu povijest posjedovanja za predmetnu čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka s prilozima (l.s. 161-180),te saslušao svjedoka Antu Kolanovića (l.s.193-194) i tužitelja kao stranku (l.s.195-196).

9. Glavni tužbeni zahtjev tužitelja, kao ni eventualno kumulirani tužbeni zahtjevi tužitelja nisu osnovani.

10. U ovoj pravnoj stvari glavnim tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se utvrdi da je pogrešan upis prava vlasništva na dijela nekretnine kat. čest. 774/2 k.o. Privlaka,

a koji dio na skici sudskog očevida je označen narančastom bojom i slovima A-B-C-D-A, u površine 50 m2, radi čega da se odredi ispravak postojećeg upisa prava vlasništva na ime tužitelja kojeg se ovlašćuje da po provedenoj parcelaciji ostvari uknjižbu prava vlasništva, uz istodobno brisanje toga prava s imena Javno dobro u općoj uporabi – Općina Privlaka.

10.1. Tužitelj u konkretnom slučaju traži zaštitu podnošenjem tužbe za ispravak reguliranu odredbom čl. 197. Zakona o zemljišnim knjigama - „Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 i 108/17 – dalje u tekstu: ZZK), kojom je propisano da zahtijevati ispravak upisa u zemljišnu knjigu pokretanjem parnice ili drugoga postupka pred nadležnim tijelom (tužba za ispravak) imaju pravo osobe čijim prijavama ili prigovorima zemljišnoknjižni sud nije u cijelosti ili djelomično udovoljio u ispravnom postupku, što je ovdje slučaj, te od tuda ovlaštenje tužitelja za podnošenje predmetne tužbe.

10.2. Podredno, tužitelj prvim eventualnim kumuliranim tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je stekao valjanu pravnu osnovu za uknjižbu prava vlasništva na dijelu iste nekretnine, dok drugim eventualnim kumuliranim tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je stekao pravo vlasništva na dijelu iste nekretnine, a oba podredna zahtjeva i uz ovlaštenje tužitelju da nakon provedene parcelacije ishodi uknjižbu prava vlasništva te nekretnine.

11. Tužitelj postavljene tužbene zahtjeve temelji na činjenici da je upis u zemljišnoj knjizi pogrešan, jer on da je vlasnik prijeporne nekretnine, a vlasništvo koje da je stekao diobom sa ostalim Grbićima čija je ova nekretnina „starina", pa shodno tome u konkretnom slučaju valjalo utvrditi da li je sud u ispravnom postupku donio valjanu odluku o prigovoru, s obzirom na odredbe materijalnog prava koje uređuju stjecanje, promjenu i prestanak određenog knjižnog prava.

12. I u ponovljenomu postupku među strankama je nesporan predmet spora, a koji je identificiran prilikom provedenog očevida na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika, te je utvrđeno da se radi o dijelu čest. 774/2 k.o. Privlaka površine 50 m2, u naravi put koji je dijelom asfaltiran, a dijelom šljunčani put, gdje u krajnjem sjevernom dijelu završava, gdje je šaht s oznakom „kanalizacija"., a koji dio na skici lica mjesta vještaka Nevena Korljana je označen narančastom bojom i posebnim likom i točkama A-B-C-D-A u površini 50m2. Također je utvrđeno da se do predmeta spora prilikom očevida pristupilo asfaltiranom ulicom – putem na kojem se s obje strane nalaze izgrađeni objekti i postavljena tri rasvjetna stuba, dok prijeporni put da leži uz nekretninu u vlasništvu tužitelja oznake čest. 779 k.o. Privlaka koja je u cijelosti ograđena razvučenom žicom između metalnih stupova, s tim da se s unutarnje strane ove žičane ograde, neposredno uz istu, u dužini spornog asfaltiranog dijela puta, nalazi suhozid, a kako je sve to vidljivo kako i skice lica mjesta, tako i iz priložene fotodokumentacije.

12.1. Također, iz izvoda iz katastarskog plana (l.s.53) razvidan je položaj i izgled cijele čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka (l.s.53), te je između ostalog razvidno da se do predmetne nekretnine dolazi sa čest. zem. 774/1, Gundulićeve ulice, te da ista ujedno čini pristupni put do mnoštva nekretnina. O položaju i širini ovog spornog puta govori i činjenica da je nekretnina čest. zem. 779 u vlasništvu tužitelja, od prijeporne

nekretnine odvojena starim suhozidom koji je u pravcu s objektom na čest. 780, koji je vidljiv na fotografijama broj 1 i 2 sudskog očevida, a koji objekt je sigurno građen od prije više desetljeća, što po mišljenju ovog suda jasno ukazuje da je upravo tim pravcem išla međa prema prijepornoj nekretnini.

13. Isto tako nije sporno da je na predmetnoj čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka, Grbići selo – ceste i putevi, površine 482 m2, upisanoj u zk.ul. 6667 k.o. Privlaka uknjiženo Javno dobro u općoj uporabi – Općina Privlaka, a da je u C listu uknjižena stvarna služnost za potrebe izgradnje kanalizacijske mreže i crpnih stanica u korist Komunalije i odvodnja d.o.o. Nin, dok su ranije na čest. 9/1 k.o. Privlaka, pašnjak neplodno površine 10845 m2, upisanoj u stari zk.ul. 1234 k.o. Privlaka, bile upisane fizičke osobe.

14. Nadalje, na osnovu priloženih materijalni dokaza u koje je sud izvršio uvid pročitao utvrđeno je, i to:

-da je prednik tužitelja Ive Grbić pok. Mate bio upisan u izvodu iz katastarskog operata, u posjedovnom listu br. 165 na čest. 9 Selo, dvor površine 200 m2, pašnjak površine 350 m2 i oranica površine 400 m2, dok je u posjedovnom listu broj 174 isti upisan kao posjednik dijela čest. 9/1 Selo-Nova kuća, dvor površine 200 m2, pašnjak površine 350 m2 i oranica površine 400 m2,

-da je Rješenjem o nasljeđivanju posl. broj O-611/79 iza smrti Ive Grbića pok. Mate, rođenog 6. travnja 1922., a umrlog 10. rujna 1978., njegovom ostavinskom imovinom između ostalog utvrđena i čest. 9/1 na kojoj je isti bio upisani suvlasnik za 4840/190000 + 297/19008 + 7/33 dijela, a njegovim nasljednicima su proglašeni supruga Marija za 2/5 dijela, sinovi Vinko-Mate i Zdravko, te kćer Ivanka Ristovski svaki za po 1/5 dijela,

-da je u ostavinskom postupku posl. broj O-1091/98 iza smrti Marije Grbić, preminule 24. studenog 1986., njezinom ostavinskom imovinom, pored ostalih, utvrđena i čest. 9/1 k.o. Privlaka za 1562/95040 dijela, i njezinim nasljednicima su proglašene kćeri Ljiljana Šarić, Luca Šarić i Ivanka Bourke, sin Zdravko Grbić, te unuci John-Edvard Grbić i Jolanda Grbić, svaki za po 2/10 dijela, koje rješenje je međutim, ukinuto odlukom Županijskog suda u Zadru broj Gž-632/11 od 8. svibnja 2013. u odnosu na nekretnine koje ovdje nisu predmet postupka,

-da je tužitelj zajedno sa ostalim sunasljednicima navedenim u rješenju o nasljeđivanju iza majke Marije Grbić 1998. godine sklopio ugovor o diobi nekretnina po kojem je čest. 9/1 k.o. Privlaka, površine 950 m2, u naravi oranica, pašnjak i dvorište za cijelo, pripala ovdje tužitelju,

-da je prilikom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Privlaku, na zapisniku sastavljenom dana 18. svibnja 2015. utvrđeno da predmetna čest. 774/2 odgovara staroj čest. zem. 9/1 površine 9477 m2, upisana u zk.ul. 1234 uknjiženog vlasništva Grgica Grbić za 33/1926 dijela i dr. Na tom ročištu zakonski zastupnik tuženice da je istakao da predmetna nekretnina u naravi predstavlja put kojim se služi veći broj suvlasnika susjednih nekretnina, te da je ova nekretnina cijepana tako da sada egzistiraju čest. 774/2 površine 482 m2, te čest. 774/1 površine 692 m2, da je u starom katastarskom operatu Općina bila upisana kao posjednik 2000 m2, dok je prisutni Veljko Grbić pok. Ante naveo da se radi o prilaznom putu do privatnih parcela,

-da je ovaj sud u ispravnom postupku na ročištu od 19. ožujka 2019., odlučujući o prigovoru tamo navedenih predlagatelja, među kojima i ovdje tužitelj, protiv

predloženika ovdje tuženice, donio rješenje kojim je odbijen kao neosnovan prigovor odnosu na čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka, zaprimljen kod tog suda pod brojem Z-3025/17 vlaka i nezadovoljna stranka je upućena da može pokrenuti parnični postupak. Također, je utvrđeno da je prigovor podnijelo ukupno deset predlagatelja koji nemaju zajedničkog neposrednog prednika, i da su isti ustvrdili da se radi o zajedničkom putu za kojeg su njihovi prednici od svojih nekretnina „ostavili“ jedni s lijeve, a drugi s desne strane, konkretno s desne strane prednik ovdje tužitelja zajedno sa svojom braćom Petrom i Tonćijem.

15. Iz pročitanog iskaza saslušanog svjedoka Dragutina Kolanovića (l.s.111-112) slijedi da je ovaj svjedok u bitom posvjedočio da su predmet spora koristili tužiteljevi roditelji, da su držali prikolicu za kamion, te odložene bačve za vino, a put da je bio uži nego danas. Put da je formiran još prije njegovog rođenja (1974.), ali ne zna tko ga je formirao. Suhozid na nekretnini tužitelja s desne strane (čest. 779) da tamo postoji odavno. Ovim putem da se koriste i drugi ljudi, da postoji od nedavno i nekakva infrastruktura, a šljunčani put dalje da vodi prema groblju i parcelama drugih ljudi, da koristi se i za provoz automobilima i traktorima i oduvijek da se koristi kao put. Vlasnici terena uz put da su osobe prezimena Grbić pri čemu ne misli na tužiteljevu obitelj, već i na druge Grbiće, i taj predio da se zove „Grbićeve ograde“.

16. Postupajući po uputi drugostupanjskog suda, ovaj sud je tijekom dokaznog postupka saslušao svjedoka Antu Grbića, tužitelja kao stranku i izvršio uvid u dostavljenu povijest posjedovanja sa predmetu čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka.

16.1. Tako svjedok Ante Grbić (l.s.193-194) je naveo da ga je tužitelj nazvao u Ameriku prije cca 5-6 godina i pitao da li mu želi biti svjedok, tada mu je rekao da ne želi biti svjedok. Kad ga je pitao o kojoj se čestici radi, da mu je rekao da će mu reći kada dođe u RH. Kad je došao u RH, tužitelj da mu je rekao da on bolje zna nego on, na što da mu je rekao kad bolje zna nego on, onda da nema o čemu svjedočiti. Ništa više o tome da nisu pričali. U to vrijeme da je vidio da geometri mjere ulicu, da ima snimku gdje su oni stavili žutu crtu po sredini ulice Put Grbića, Ograda 9. Danas da je došao tu i želi svjedočiti ono što je istina.

Na poseban upit svjedok je naveo da živi na sredini ulice Put Grbića, Ograda 9. Ta ulica da se formirala kao put prije cca 120 godina. Njegov i tužiteljev pradjed da su se dogovorili da ostave put, a danas da vidi da on širi tu ulicu, a oni da je sužavaju. Ulica da je asfaltirana prije cca 18-20 godina. Općina da nije ništa radila za tu ulicu, pritom da misli da ništa nije poduzela u pogledu mjesta i on da je tada dao 1.000,00 dolara da se ta ulica asfaltira, tada se i asfaltiralo, a radnike da je angažirala Općina. Ne zna da li je tada još netko dao novce za asfaltiranje. Prije 35 godina da je napravio sebi kuću u Privlaci. Asfalt je došao nekoliko metara iza njegovog terena. Vrata da nikada nisu bila na početku ove ulice, dok na kraju ulice su bila vrata na terenu brata njegovog djeda, to da je bilo sa lijeve strane, a zemlju sa desne strane da imali su preci tužitelja, a oni da nisu imali vrata na toj svojoj zemlji. Na kraju ove ulice s desne strane tužitelj ima svoje parcele. Ne zna kolika je točna udaljenost između njegovog i tužiteljevog terena, možda cca 15-20 m. Koliko pamti od djetinjstva, tužitelj da nikad nije imao vrata na svom terenu. Iza terena tužitelja da nema kuća, ali da postoje posjedi tužitelja i njegovih stričeva. Po predočavanju fotodokumentacije sudskog očevida svjedok je iskazao da je to ta ulica o kojoj je netom iskazivao. Za suhozid prikazan na

fotografiji br. 3 (l.s.96), svjedok je iskazao da od kada pamtim ovaj suhozid da je oduvijek tu, a isti da je tužiteljev**.** Sa tužiteljem da nema nikakvih problema, a kad mu je rekao da ne želi svjedočiti, da je pri tome mislio da ne želi lagati nego reći onako kako je. Nadalje, svjedok je naveo da je napravio rasvjetu za ulicu i dan danas da održava tu rasvjetu, Općina nikad da nije zamijenila žarulje, nije čistila ovu ulicu, a kad je postavio pitanje djelatnicima Općine što su učinili za ulicu, prvi put u 35 godina da su došli prije 2 dana u ovu ulicu i s mašinom je očistiti. Ova ulica da je nastala za života njegovog pradjeda i pradjeda tužitelja, a Općina da se upisala na istu bez ičijeg znanja nas, bilo njega, bilo tužitelja i drugih. Ova ulica da je nastala od zemlje njegovog pradjeda i pradjeda tužitelja jer oni da su se dogovorili da zajedno naprave tu ulicu kako bi imali pristup do svojih parcela. Ovom ulicom da su se koristili i danas da se koriste svi oni koji imaju u tom predjelu imanje. Koristiti da se mogu pješice i vozilom**.**

Po predočavanju fotografije (br.1) sudskog očevida, svjedok je naveo da dio kuće vidljiv s lijeve strane, da je to kuća jednog nasljednika od njegovog pradjeda, a odmah do suhozida, gdje se vidi jedan dio kao postojeća građevina, to da je štala prvog rođaka tužitelja. Šaht na fotografiji br. 2, da je od kanalizacije postavljeno unazad godinu dana. Ne može točno reći od kada je ova ograda na nekretnini tužitelja, ali da misli da je tu unazad 7-8 godina, možda i više. Postojeći suhozid da je oduvijek tu, dok preostali dio gdje nema suhozida da nikad nije bio suhozid. Ističe da svaku godinu da dolazi u RH.

16.2. Tužitelj Zdravko Grbić (l.s.195-196) tijekom saslušanja se pita kako je moguće da Općina radi na terenu, a da se vodi spor pred sudom između njega i Općine, to da mu nikako nije jasno, a pritom da misli na postavljeni asfalt na predmetnoj parceli. Ranije da je bio asfalt do nešto iznad kuće saslušanog svjedoka, a onda Općina, kad je već bio s njom u sporu, da je nastavila i postavila da li cijevi za vodu ili kanalizaciju, a to da je bilo negdje unazad godinu-dvije, a tada da nije bio tu. Navodi da su nekad postojala stara vrata između danas ove njegove parcele i susjedne parcele preko puta. Ista da su uklonjena negdje kad je imao 15 godina, oni da su to u dogovoru uklonili. Ta vrata da su postavljena od davnina, od kad pamti za sebe da pamti i ta vrata. Po predočavanju fotografije br. 1 sudskog očevida, tužitelj je naveo da bi se ta stara vrata se protezala pravcem od kantuna kuće susjeda, pa ravno pravcem prema njegovoj parceli. Prvi asfalt koji je postavljen, o kojem da je svjedok iskazao da je dao za njega 1.000,00 dolara, da bi bio negdje u pola jare-štale njegovog drugog rođaka, a čiji dio da je vidljiv na prvoj fotografiji. Ostale parcele koje se nalaze iza njegovog terena i kuće kraj nje, većinom na lijevu stranu do mora, ovim putem da su mogli doći njegovi daljnji rođaci koji imaju tamo manje parcele, dok preostali mještani koji imaju u tom dijelu parcele do istih da su dolazili putem uz groblje, time da želi reći da su se ovim putem koristili samo oni iz šire obitelji Grbići na tom dijelu koji imaju parcele. Nikome ni danas da ne brani da tuda prolaze, ali da neće da se piše Općina na njegovom, bez dopuštenja i dogovora.

Nakon njegovog terena da su dva terena njegovih rođaka, danas to da bi pripadalo djeci pok. strica Tonča i pok. strica Pere. Vidio je da ovim putem autom prolazi susjed preko puta na lijevu stranu, ali taj susjed da ima pravo prolaziti, jer nitko drugi tim putem ne prolazi. Rođak Marinko Grbić zv. Splićo, kada je bila izmjera za k.o. Privlaku da ga je pitao da li mu dozvoljava da prolazi ovim putem do svoje parcele koja se nalazi iza njegovih.

Ne zna kako se dogodilo da ovaj sporni dio pripadne Općini, da je označen kao put, on da je bio vani i nitko da ga nije pitao, niti obavijestio ništa, samo da su se upisali. Ne sjeća se koliko godina ovaj suhozid postoji na parceli, davno da je to bilo, on da ga nije radio, već možda otac i stričevi, jer je nekad to da je bila sve jedna parcela. Ovim putem nitko drugi da nema pravo proći zato što su oni imali drugu ulicu i drugi put za doći do svojih parcela, a ovo da je bilo samo za njih Grbiće, jer to je njihov privatni put. Njegov problem ovdje da je taj što ne želi da se na njegovom dijelu parcele upiše Općina bez njegovog znanja i dopuštenja, dok svi da mogu prolaziti, pa čak i oni mještani koji su nekad do svojih parcela dolazili preko groblja.
Po predočavaju skice sudskog očevida (l.s.94) i na poseban upit, tužitelj je naveo da prije par godina, 4-5 godina, kada je čistio ovaj teren da je tada postavio ova vrata, koja su označena na skici. Danas dio koji je na skici označen kao šljunčani put, da je asfaltiran sve do šahta za kanalizaciju, a to da je učinjeno prije 3 godine, već kada su bili u sudskom procesu.

16.3. Iz priložene povijesti posjedovanja za čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka, s prilozima, DGU, Područni ured za katastar Zadar od 11. ožujka 2026. (l.s.161-180), slijedi da uspoređenjem novih i starih planova je vidljivo da svojim položajem čest. zem. 774/2, odgovara dijelu čest. zem. 9/1, za koju da su podatci bili važećima do prihvaćanja podataka nove izmjere i revizije k.o. Privlaka 2016. Prema najstarijim podatcima, kojima se raspolaže za k.o. Privlaka, a koji datiraju iz 1883., čest. zem. 9 da nalaze evidentiranu u starom posjedovnom listu br. 33, koji da je priložen uz povijest posjedovanja, i takvo stanje da ostaje neizmijenjeno do prve revizije k.o. Privlaka 1955., a kojom da je utvrđena izmjena posjednika čest. zem. 9 pa tada njenim posjednicima da su evidentirani Frane Grbić, pok. Tomne 1150 m2, Toma Grbić, pok. Tome 950 m2, Mate Grbić, pok. Mile 1150 m2, Petar Grbić, pok. Nikole 400 m2, Petar Grbić, pok. Mate 800 m2, Ante-Tonći Grbić, pok. Mate 1900 m2, Petar Grbić, pok Mate "Pece" 1150 m2, Nikola Grbić, pok. Mije 400 m2, Ivan Grbić, pok. Jose 650 m2, Ivo Grbić, pok. Mate 950 m2 i Općenarodna imovina (Općina Zadar) 2575 m2. Godine 1963. diobom zajednice sklopljene između Mate Grbića, pok. Mile i braće posjednicima njegovog dijela čest. zem. 9, da se evidentiraju Grbić Ive, pok. Mile 575 m2 i Šime Grbić, pok. Mile 575 m2. Godine 1966. diobom zajednice sklopljene između Ante-Tonćija Grbića (1900 m2) i Ive Grbić, isti dio čest. zem. 9, da se evidentira posjedom Ante-Tonćija Grbića pok. Mate 950 m2 i Ive Grbića pok. Mate 950 m2. Godine 1976. na temelju rješenja o nasljeđivanju iza smrti Petra Grbića pok. Mate, posl. br. O-186/72, posjednicima njegovog dijela čest. zem. 9, da se evidentiraju Darko Grbić pok. Petra 1/3, Pere Grbić pok. Petra 1/3 i Nediljko Grbić pok. Petra 1/3.

Nadalje, 1975. je izvršena dioba čest. zem. 9, te su formirane čest. zem. 9/1 i 9/2. Spomenutom diobom od dijela površine Općenarodnom imovinom je formirana čest. zem. 9/2, posjednika Poljoprivredne zadruge, dok na čest. zem. 9/1 da nema promjena upisa, a što da je vidljivo iz kopije prijavnog lista br. 63/75. Godine 1998. na temelju rješenja o nasljeđivanju iza smrti Ive Grbića pok. Mate**,** posl. br. O-811/79 te Ugovora o diobi nekretnina br. OV-3590/98, sklopljenog između nasljednika, posjednicima njegovog dijela čest. zem. 9/1 su evidentirani Zdravko Grbić pok. Ivana 2/8, Ivanka Bourke pok. Ivana 2/8, Edvard-John Grbić pok. Mate 1/8, Jolanda Grbić pok. Mate 1/8 i Ljiljana Jurinić pok. Ivana 2/8, a što je vidljivo iz novog stanja obrazloženja rješenja br. 932-07/98-08/79. Imena svih evidentiranih posjednika čest.

zem. 9/1, odnosno njihovih nasljednika da se nalaze i u prilogu 4 ove povijesti posjedovanja. Novom izmjerom k.o. Privlaka 2016. da je formirana nova čest. zem. 774/2, koja da je izlaganjem po izmjeri evidentirana posjedom (vlasništvo) javno dobro u općoj uporabi-Općina Privlaka, a što da je razvidno iz priloženog posjedovnog lista.

16.4. Dakle, razvidno je da je saslušani svjedok Ante Grbić, u bitnom potvrdio da se ulica formirala kao put prije cca 120 godina., put da je nastao od zemlje njegovog pradjeda i pradjeda tužitelja jer oni da su se dogovorili da zajedno naprave taj put, ulicu kako bi imali pristup do svojih parcela. Ulica da je asfaltirana prije cca 18-20 godina. Vrata da nikada nisu bila na početku ove ulice, dok na kraju ulice da su bila vrata na terenu brata njegovog djeda, to da je bilo sa lijeve strane, a zemlju sa desne strane da imali su preci tužitelja, a oni da nisu imali vrata na toj svojoj zemlji. Od kada pamtim ovaj suhozid da je oduvijek tu, a isti da je tužiteljev. Ovaj put, ulica da je nastala za života njegovog pradjeda i pradjeda tužitelja, Ovom ulicom da su se koristili i danas, i istom da se koriste svi oni koji imaju u tom predjelu imanje. Koristiti da se mogu pješice i vozilom.

Iskaz svjedoka Ante Grbića sud je u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan i istinit jer ima neposredna saznanja u svezi predmeta spora s obzirom da ima kući i živi uz samu predmetnu nekretninu, a pored toga iskaz ovog svjedoka se podudara sa iskazom ranije saslušanog svjedoka Dragutina Kolanovića koji je također potvrdio da je ranije to bilo put kojim da su se koristili svi kako pješice, tako automobilom ili traktorima. Pored toga iskazi ovih svjedoka podudaraju se sa ostalim izvedenim dokazima tijekom postupka, posebice činjenicama utvrđenim prilikom provedenog očevida.

17. Slijedom naprijed iznesenog, analizom i ocjenom provedenih dokaza tijekom ponovljenog postupka, ovaj sud utvrđuje da je čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka u zemljišnim knjigama kao kultura upisana ceste i putevi, a koju činjenicu je ovaj sud utvrdio prilikom prevedenog očevida na licu mjesta, a što je razvidno i iz fotodokumentacije s očevida, kao i iz priloženog izvod iz katastarskog plana. Također ovaj sud nalazi utvrđenim da se radi o putu koji je pristupačan većem broju korisnika i po kojem je omogućen promet i vozilima, a što su potvrdili i posvjedočili saslušani svjedoci, te je sud utvrdio prilikom provedenog očevida na licu mjesta, a što znači da na istom postoji mogućnost slobodnog korištenja od strane drugih osoba bilo osobno bilo automobilom, i da se isti koristi na ovaj način i od ranije, slijedom čega ovaj sud smatra da se radi o nerazvrstanoj cesti.

17.1. Prema odredbi čl. 98. st. 1. podst. 5. Zakonu o cestama („Narodne novine“, broj 84/11, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14, dalje u tekstu: ZC) propisano je da su nerazvrstane ceste i pristupne ceste do stambenih građevina koje se koriste za promet vozilima i koje može svatko slobodno koristiti na način i pod uvjetima određenim tim Zakonom i drugim propisima.

17.2. Odredbom čl. 131. st. 1. ZC propisano je da ceste koje se na dan stupanja na snagu ZC koriste za promet vozila po bilo kojoj osnovi i koje su pristupačne većem broju korisnika, a koje nisu razvrstane kao javne ceste u smislu ZC postaju nerazvrstane ceste.

17.3. Odredbom čl. 133. st. 1. ZC propisano da nerazvrstane ceste iz čl. 131. st. 1. ZC se evidentiraju u katastru i upisuju u zemljišne knjige kao nerazvrstane ceste javno dobro u općoj uporabi i kao neotuđivo vlasništvo jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalaze, neovisno o postojanju upisa vlasništva i/ili drugih stvarnih prava treće osobe.

17.4. Nadalje, odredbom čl.101. st. 1. ZC propisano je da nerazvrstana cesta je javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi, dok je st.2. ovog isto članka propisano da nerazvrstana cesta se ne može otuđiti iz vlasništva jedinice lokalne samouprave niti se na njoj mogu stjecati stvarna prava, osim prava služnosti i prava građenja radi građenja građevina sukladno odluci izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave, pod uvjetom da ne ometaju odvijanje prometa i održavanje nerazvrstane ceste.

18. Po ocjeni ovog suda, na osnovu izvedenih dokaza tijekom postupka, nedvojbeno proizlazi da je čest. zem. 774/2 k.o. Privlaka cesta koja je pristupačna većem broju korisnika, na koji način se koristi i od ranije, odnosno prije stupanja na snagu ZC, pa stoga ovaj sud zaključuje da se radi o nerazvrstanoj cesti, javnom dobru u općoj uporabi u neotuđivom vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalaze, neovisno o postojanju upisa vlasništva i/ili drugih stvarnih prava treće osobe (tako i Županijski sud u Splitu broj Gž-3780/16), a što znači da je tuženica stekla pravo vlasništva na spornom dijelu temeljem zakona.

19. S obzirom na naprijed navedeno, ovaj sud je odbio kao neosnovan, kako glavni tužbeni zahtjev tužitelja, tako i eventualno kumulirani tužbeni zahtjevi tužitelja, kako je i odučeno u toč. I. II. i III. izreke ove presude.

20. Odluku o trošku postupka sud temelji sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a isti se odnosi na zastupanje tuženice po punomoćnicima iz redova odvjetnika, te joj je priznat trošak i to: za sastav odgovora na tužbu od 11. srpnja 2019., za sastav obrazloženog podnesaka od 16.5.2022., od 20.10.2022., 15. 04 2026 i 16. 06. 2026 za svaku poduzetu radnju iznosu od po 200,00 eur (100b x 2,oo eur) sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za zastupanja na ročištu od 17.5.2022., od 25.11.2022., od 14.12.2022. od 19.02. 2026., od 02. 07. 2026., od 03. rujna 2026. za svaku poduzetu radnju iznos od po 200,00 eur (100bx2,00eur) sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, što iznosi 2.200,00 eur, plus PDV od 25% iznos od 550,00 eur sukladno Tbr.46 Tarife, što daje iznos od 2.750,00 eur. Međutim, kako tuženici za poduzete radnje 2019 i 2022. godine pripada trošak u iznosu od 1.500,00 eur, a ista je za te radnje zatražila manje u iznosu od 1.161,32 eur, pa kako sud ne može dosuditi više od onoga što stranka je popisala, to je iznos od 338,68 eur koji čini razliku između priznatog i zatraženog troška za radnje poduzete do 2022., valjalo odbiti od priznatog troška 2.750,00 eur, te u konačnici tuženici priznati trošak u iznosu od 2.411,35 eur.

Zadar, 27. listopada 2026.

JASNA BARIČEVIĆ

Elektronički potpisano: 27.10.2026T14:52:20 (UTC:2026-10-27T13:52:20Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: a31b5431-f9db-4cb6-9bc6-a7c2202fe57c
Općinski sud u Zadru

S u t k i nj a
Jasna Baričević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja, pisano, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:
- Tužitelju po punomoćniku,
- Tuženiku po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-3088f-43d4d**

Kontrolni broj: **08eaa-e765c-afe23**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.